

בין נשיקה לנשיכה

בפרשת וישלח, כאשר התורה מתארת את המפגש בין יעקב אבינו לעשיו נאמר: "וַיֵּרָץ עֵשָׂו לִקְרַאתוֹ וַיַּחַבְקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל צַוְאָרוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ". מהפסוק הזה מלמד אותנו רבי שמעון בר יוחאי זיע"א – "הלכה בידוע שעשיו שונא ליעקב", אפילו שהם יצאו מבטן אחת, השנאה הזאת, זה בנוהל שלהם, זה המצב הרגיל.

זו גם משמעות תפילתו של יעקב: "הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו", לפי פירושו של רש"י: מיד אחי שאינו מתנהג כלפי כאח.

והאמת שגם נשיקתו של עשיו, מכוונת בסוף לרעת יעקב. ועל זה אומר ה"שפת אמת": "והנשיקה עצמה היא הנשיכה". כי רצונו של עשיו להרע ליעקב ואם אינו מצליח להרע בדרכי מלחמה ינסה להרע בדרכי שלום, בהתבוללות ובהשפעה רעה. **זוהי מלחמה רוחנית והשלום מסוכן עבורנו אפילו יותר מהמלחמה.**

עשיו פונה ליעקב ומציע לו להתלוות אליו, אך יעקב אבינו עונה לו: לא תודה, לא כעת, הילדים רכים – "וַאֲנִי אֶתְנַהֲלֶה לְאִטִּי לְרִגְלֵי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנָי וּלְרִגְלֵי הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר אָבֹא אֶל אֲדֹנָי שְׁעֵירָה".

יעקב לא לוקח סיכונים, הוא מוצא את התירוץ המשפחתי כדי לא להגיע עכשיו לעשו ולסכן את עצמו ואת משפחתו. הוא יחכה עד שיגיע זמן התגשמות הנבואה "וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרַע וְהִיָּתָה לְה' הַמְּלוּכָה".

לפני כ-80 שנה, אמר הרב חרל"פ דברים שנראה כאילו נכתבו על דורנו:

"פזורים הם ישראל ופזורים במהלכיהם, אבל אם מתעללים בדמם של ישראל מזדעזעים כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם. הדם הוא הנפש ונפש ישראל טהורה היא, ואז האחדות הנעלמת יוצאת ממחבואה וקוראת לאיחוד לכו ונלכה יחד באור ה' והזעזוע היא היא ההקמה לתחיה, והיא היא התחלת החזרה לתשובה המלאה".

מי שמזדעזע מהתעללות בדמו של אחיו הוא באמת אח.

הרבנית שריק כהן

מאמנת לזוגיות בחירית - משמחת
כולל מר"ץ, מבשרת ציון

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם